

PASTÝŘSKÝ LIST V NEJISTÉ DOBĚ – XX.

CHVÁLA OBYČEJNÉ VŠEDNODENNOSTI

Rád sázím nové ovocné i okrasné stromy a keře. Ale na rovinu přiznávám, že jsem nikdy nenašel zálibu ve vrtání se v záhonech. Zvláště proto, že rok co rok už dlouhých dvacet let moje manželka na jednom záhonu vytrvale zápasí s pýrem. Některý rok na záhonu zvítězí včelami milovaná voňavá levandule, rok další prosperuje spíše pýr a jiné zahradní mrzutosti. Květiny mě těší, o tom žádná, ale nikdy jsem nedokázal pochopit ten zápal pro boj s plevelným nepřítelem. Zejména proto, že na konci sezóny jste tam, kde jste byli na jejím začátku – u nálože pýru. Letošní jaro však zcela změnilo perspektivu mého pohledu.

Vzhledem k tomu, že se v tuto chvíli opět nesmí cestovat mimo okres, jezdím alespoň na kontrolu svých včelstev. Ta mám na zahradě, dokonce (a naštěstí) v rámci okresu kde bydlím. Mezi úly se cítím vyrovnaně a šťastně. Ale protože je na včelky stále ještě zima, rozhodl jsem se chopit se na zahradě nějaké užitečné činnosti, která potěší manželku.

Napadlo mě tedy, že bych ji mohl obdarovat novým záhonem připraveným k osetí. Vybral jsem si tu část zahrady, kde půda odpočívala mnoho let. Asi nemusím zdůrazňovat, jak moc byla zarostlá huňatými drny, navíc provrtanými pýrem. Nicméně jsem při rytí pro sebe nově objevil nádhernou vůni úrodné prstě. A zjistil jsem, že nejlépe se hlína z drnů dostává vkleče. Donesl jsem si tedy měkkou podložku, abych si neponičil svá již středně stará kolena a ponořil se do té nejobyčejnější práce, kterou po mnohá desetiletí vykonávali moji polabští zemědělstí předci.

A tak nějak přirozeně, když už jsem klečel, jsem se při práci začal modlit. Děkoval jsem Bohu za jeho laskavou trpělivost s námi lidmi. Vždyť přeci i On jako dobrý sadař, vinař či zahradník o naše lidské duše neustále pečuje. Vzdával jsem mu chválu za jeho moudrost a kreativitu. Když máte v přírodě oči otevřené, zjistíte, kolik skutečných zázraků a krásy vás obklopuje. Nakonec jsem přešel k prosbám a přimlouvám za své blízké a přátele: za ty, kteří jsou nemocní, ztratili práci, prochází syndromem vyhoření, mají strach z budoucnosti či jsou naplněni hněvem a frustrací z přítomnosti, obávají se o své nejbližší... Ty přimluy ze mne vylétávaly tak nějak přirozeně. Dokonce bych si troufl odhadnout, že jejich intenzita odpovídala úsilí, s jakým jsem motýčkou mlátil do drnů.

Moje první letošní návštěva zahrady byla vstupem do nového světa – otevřela skulinu úrodné půdy, kterou jsem postupně rozšiřoval, a vrátila mě i k samotné podstatě bytí – k rozhovoru se Stvořitelem prostřednictvím modlitby. Ačkoli jsem se ze zahrady vracel unavený a rozlámaný (doposud jsem o některých svalech svého těla neměl ani tušení), cítil jsem určité uspokojení z toho co je za mnou, a navíc i štěstí z rozhovorů, které jsem vedl s Bohem, byť z pokleku mezi drny.

Ať tedy jíte či pijete či cokoli jiného děláte, všechno činite k slávě Boží. (1. Korintským 10:31)

Petr Plaňanský, pastor KS Nymburk
v Nymburce 23. 3. 2021